Hei,

kiitoksia vielä kuulemisesta. Yritän selvittää asian lyhyesti.

Ero johtuu pääasiassa kahdesta seikasta.

Etelä-Euroopan asuntomarkkinat ovat olleet tappioherkemmät eurokriisin aikana ja sen jälkeen ko. maissa olleiden talousongelmien vuoksi. Nämä ovat näkyneet mm. hyvin korkeissa järjestämättömien luottojen määrissä. Mallien käyttämä tappiohistoria tuottaa näin ollen suurempia tappioriskilukuja, jotka johtavat suurempiin riskipainoihin. Näin ollen standardimenetelmän ja sisäisten mallien välinen riskipainoero ei ole välttämättä kovinkaan suuri eikä kokonaisriskipainolattia vaikuta heillä juurikaan.

Toinen syy on se, että ko. maissa käytetään riskilaskennassa laajemmin standardimenetelmää kuin pohjoisemmassa Euroopassa ja tämän vuoksi sisäisten mallien lattiasäännöt eivät vaikuta kyseisiin pankkeihin.

Suomessa on Euroopankin mittakaavassa tilastollisesti vähäriskinen lainakanta. Toisin sanoen vakuuksien määrät ylittävät keskimäärin jopa tuplasti jäljellä olevan lainan arvon. Toisaalta ihmiset ovat maksukykyisiä ja kattavan sosiaaliturvaverkon ansiosta pystyvät hoitamaan lainansa myös ongelmatilanteissa. Toisaalta meillä lainanhoitokulttuuri on erilainen ja ihmiset pyrkivät hoitamaan erityisesti asuntoluottonsa säntillisesti. Edes Suomen pankkikriisissä 90-luvulla asuntolainat eivät olleet merkittävä luottotappioiden lähde pankeille.

Lopputulema komission ehdotuksen osalta näyttää siltä, että niiden pankkien, joilla on vähän riskiä, pääomavaatimukset nousevat ja päinvastoin niillä pankeilla, joilla on paljon riskiä, vaikutus jää vähäiseksi.

Tänään kuulemisessa viranomaisten puolelta tuotiin esille, että Basel III:n avulla voidaan pienentää riskiä, että Eurooppalaisiin yhteisvastuullisiin mekanismeihin pitää turvautua pankkikriiseissä. Ottaen huomioon yllämainitut erot pääomavaateiden nousussa, tuntuu tämä näkemys kieltämättä vähintäänkin nurinkuriselta.

Ystävällisin terveisin

Olli Salmi